

A meghallgatási tisztviselő zárójelentése a COMP/37.956 – Betonacél ügyben

(az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ÉSZAK bizottsági határozat 15. cikkével összhangban – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2006/C 303/02)

A Bizottságnak benyújtott határozattervezet kapcsán több észrevétel is felmerül a felek meghallgatási jogát illetően.

1. Az ügyirathoz való hozzáférés

A felek ismételt panaszt tettek a Versenypolitikai Főigazgatóságnál és a meghallgatási tisztviselőnél, amikor nem jutottak megállapodásra a Főigazgatósággal.

Miután a vállalkozások megkapták a Bizottság által 2002. március 26-án elfogadott kifogási nyilatkozatot több tíz levél- és faxváltásra került sor.

A panaszok főként az ügyirathoz való hozzáférés módjára vonatkoztak, és nagyrészt a vállalkozásoknak küldött CD-ROM-okban található hibákkal foglalkoztak. Számos esetben hozzáférhetővé tettek olyan papírokat, amelyeket nem szabadott volna, és egyéb esetekben nem tették hozzáférhetővé a papírokat, annak ellenére, hogy a vállalkozásoknak jogában állt azokba betekinteni, ami a hozzáférhető és nem hozzáférhető dokumentumok besorolása során felmerült hibákra vezethető vissza.

Ezen hibák önmagukban sajnálatosak, azonban helyesbítették őket azon dokumentumokat illetően, amelyekbe a vállalkozásoknak joguk volt betekinteni, valamint további időt biztosítottak azért, hogy ne sérüljön a vállalkozások meghallgatáshoz való joga.

Az engedélyezett meghosszabbításokat figyelembe véve a feleknek a válaszadáshoz összesen gyakorlatilag két hónap állt rendelkezésükre, ami elegendő a tények elemzéséhez és a védelem előterjesztéséhez.

Fontos megjegyezni, hogy az ügy nem különösen összetett, mivel nem vettek nagyon sokan részt a korlátozó gyakorlatban, és a tények nem voltak különösen nehezen értelmezhetőek.

Ennélfogva arra kell következtetni, hogy a vállalkozásoknak a válaszadásra engedélyezett idővel a Bizottság eleget tett azon kötelezettségének, mely szerint elegendő időt kell biztosítani a vállalkozásoknak a kifogási nyilatkozat megválaszolásához, és megfelelt a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság által meghatározott elveknek, különösen mivel egyes meghallgatásokon a felek szóban tisztázhatták és kiegészíthették a kifogási nyilatkozatra adott válaszaikat, és további írásos felvilágosítást nyújthattak be.

2. Meghallgatások

Eljárási szempontból különleges ügy áll fenn, mivel az eljárás az ESZAK-Szerződés hatálya idején kezdődött, amelynek értelmében a formális meghallgatáson nem vesznek részt a tagállamok képviselői. Ilyen meghallgatásra 2002. június 13-án került sor.

A felvetett összes kérdés, nem utolsósorban a meghallgatáson felvetett kérdések értékelésének igénye azonban azzal járt, hogy a szervezeti egységek képtelenek voltak végső határozattervezetet benyújtani a Bizottságnak még az ESZAK-Szerződés lejáratainak időpontját megelőzően, azaz 2002. július 23-áig.

Ennélfogva 2002. augusztus 12-én kiegészítő kifogási nyilatkozatot küldtek a feleknek.

Ez alapvetően technikai jellegű volt. A versenyjogi ügyek kezelésének az ESZAK-Szerződés lejártaiból adódó bizonyos szempontjait illetően, 2002. június 26-án közzétett bizottsági közleménnyel összhangban megállapították, hogy a további eljárásokat az EK-Szerződés eljárási joga szabályozza, míg az anyagi jogi kérdéseket továbbra is az ESZAK-Szerződés alapján értékelik.

Ezt követően második meghallgatásra került sor, ahova meghívták a tagállamok képviselőit. A Versenypolitikai Főigazgatóság megküldte nekik az ügyhöz tartozó fő dokumentumokat is, ahogy azt a 17/62 rendelet 10. cikkének (5) bekezdése előírja.

3. A kifogási nyilatkozatot és a határozattervezet végleges szövegét összehasonlítva megállapítom, hogy a határozattervezet nem tartalmaz semmi olyan új kifogást, amelyet a kifogási nyilatkozat ne terjesztett volna elő.

Kelt Brüsszelben, 2002. december 9-én.

Serge DURANDE
